

13. ԽՈՆՋ ԻՐԻԿՈՒՆՆ ԱՐԱԳՕՐԵՆ...

1[1]խոնջ իրիկունն արագօրեն կը խոնարհի դեպ ի խաւար,
Բուրմունքներու հաշիշն հոգւոյս մէջ կը ցանէ հեշտանք մը թոյլ,
Երգի խազեր կը կրթոտին տակաւ տենդոտ յուզումնավար:

Անօրինակ մըրափի մը մէջ կ'իսագգած կը թափառիմ,
1[1]Տնցուած ծայնէն ճոկաններուն՝ որոնք կու լան դուրսը
անդուլ.

Պատուհանէն կը խրկէ 1[1] ինձ 1[1]հովիկն համբոյրն իր
մտերիմ:

Մութ սենեակիս 1[1] մէջ կը շոջիմ 1[1] առջի համբոյրն
անրջելէն 1[1],

1[1]Ու շրթունքներս են բոցավառ ջերմութենէն երազային.
Փակ 1[1] են աչքերս, եւ կամ յանկարծ մերթ անձկութեամբ 1[1]
դուրս կը նային,

Ա՛հ, լըռութիւնն որ կը տենէ՛ 1[1], եւ ըստուերներն^ա որ կը քալեն...

1[1]Շուրջիս անփոյթ իրերն համակ հարցումներուս հանդէպ
խուլ են,

Յանդիսատես կ'ըլլամ մտքիս պատկերներուն քայքայումին...
Դուն չե՛ս գիտեր թէ ի՛նչ կըզգամ գուրգուրանքես երբոր իմին՝
Քեզի համար տենդով 1[1] հիւսած երազանքներս իսկ կը
խըլլեն...

14. ՑՆՈՐՈՑ ԱՆԴՈՐՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Յեշտ, փալփըլուն գիշերներու անդորրութիւն մը ցնորական...

1[1]Դօդօշներու մերթ կեղերջներ լուռին սրբոյթը կը լլկեն.

Ծովախորշին մէջ ընկղմած լոյսէ 1[1] աչքեր՝ որ կը խոկան՝
Յոգնա՛ծ, մաշա՛ծ իրենց տարփոտ, իրենց բոցեղ տրտմութենէն:

Ցայն է ժայթքած իր շողակի շատրղւաններն անրջական,

Յեռուներէն ուտի մը թաւ հեծքը կու գայ դողդըղալէն.

Այս գիշեր ջերմ ու երազուած կայծեր հոգւոյս խորերն ինկան,

Կը մարեմ լոյսը լամպարիս, ու կ'երագեմ մըրափելէն: